

Pastýřský list biskupů olomoucko-brněnské eparchie

Drazí otcové, bratři a sestry!

Nacházíme se v těžké době a my, vaši pastýři, ji prožíváme s vámi a spolu s vámi neseme její tíži. Tímto pastýřským slovem bychom vás rádi povzbudili a posílili na duchu. Ano, procházíme zkouškou. Ke všem našim osobním problémům, těžkostem, starostem či chorobám ještě přišla rána epidemie. I když nás už dlouho nerdousí totalitní státní režim, dnes nás pronásleduje něco mikroskopicky malého, ale schopného zavřít nás do vězení infekčního oddělení nebo karantény, poškodit nám zdraví či dokonce zahubit. Dopadla na nás přírodní pohroma, postihla nás epidemie Covidu-19. Virus, který je tak malý, že je vidět jen nejsilnějšími mikroskopy, je tyran nastolující novou totalitu tím, že nás zahání do izolace od společnosti, odlučuje od přátel, zavírá do nemocnic, zabraňuje docházet do škol a v řadě případů i chodit do práce.

Na nás věřící dopadá tato „covidová totalita“ i tím, že nám brání scházet se v chrámech na bohoslužbách, posilovat se účastí na svaté liturgii a povzbuzovat se při tom vzájemně ve společenství ostatních bratrů a sester. Mnozí věřící mohou namítnout, že toto dobrovolné a dočasné vzdání se účasti na bohoslužbách poslouží trvalém odvyknutí, jak to cítíme u nynější mládeže. Je třeba uvážit, že jde o zabránění nákaze a že nám nic nebrání, aby i naše místně a časově omezená zbožnost byla intenzivní, naši víru dlouhodobě posílila a tak přinesla trvalé plody.

Doby těžké i doby radostné od věků přicházejí a střídají se podle neprobádatelné prozřetelnosti Boží. V biblické knize Kazatel se píše: „Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas – je čas plakat a čas se smát, čas truchlit a čas tancovat...“ (Kazatel 3,4)

Berme tuto zkušenost s pandemií jako lekci, která nás má naučit vážit si zdraví a života, a cenit si možnosti přijít do chrámu na bohoslužbu. Někdy nám tyto hodnoty připadají tak samozřejmé, že si jich přestáváme náležitě vážit. Tato doba nám tvrdě připomíná, jak cenné je zdraví a jak blahodárná pro naše duše je možnost kdykoliv se zúčastnit bohoslužby, která je velikým Boží dobrodiním pro všechny pravoslavné křesťany.

Právě teď je doba zkoušky. Je důležité, abychom všichni – ať už jsme uzavřeni doma kvůli vládním nařízením, nebo byla na nás uvalena karanténa či dokonce ležíme s horečkou na lůžku doma nebo v nemocnici a trápíme se v zápasu s infekcí – zachovali naši zbožnost a děkovali Bohu za vše, co nám kdy dal a co nám ještě dá, i za to, co se s námi právě děje. Neboť (jak je psáno o těžkostech doléhajících na křesťany) věřícímu vše může sloužit ke spáse: „Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.“ (Římanům 8,28) Posilu hledejme v domácí modlitbě a ve čtení Písma svatého, zvláště evangelií a žalmů. Nic „v celém tvorstvu nedokáže nás přece odloučit od lásky Boží“ (Římanům 8,39) – nedokázali to všichni nepřátelé Krista a pronásledovatelé jeho církve v dávné i nedávné minulosti, nedokázaly to ani totalitní politické režimy, nedokáže to ani virus.

Krutovláda koronaviru nás může v mnohém poučit a prověřit naši víru, trpělivost a důvěru v Boží prozřetelnost. Nebuďme jako někteří z těch, o nichž hovoří Spasitel v evangelijním podobenství o rozsévači: „Jiné zrn padlo na skálu, a když vzešlo, uschlo, protože nemělo vláhu. Ti na skále jsou ti, kteří slyší Slovo a s radostí je přijímají, ale nemají kořeny ... (To jsou ti věřící, kteří) věří jen dočasně, v době zkoušky odpadají.“ (Matouš 8,6 a 13) To jistě není náš případ.

Přijměme s pokáním těžkosti, které nyní prožíváme, jako svůj kříž, který máme trpělivě a s neochvějnou důvěrou v Boha nést, a tím následovat Krista. Vždyť Pán Ježíš pravil: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ (Matouš 16,24) Mnohokrát už jsme to slyšeli při liturgii. Nyní můžeme osvědčit, že nosíme Kristova slova v srdci. Doba epidemie už nebude trvat dlouho. Chrám se opět otevře a věříme, že posílení touto těžkou zkušeností, se do nich všichni vrátíme v nejhojnějším počtu, abychom se opět radovali ze sjednocení s Kristem ve svatých Tajinách, povznášeli se z božské krásy našich liturgií a z duchovní krásy pravoslavného chrámu.

Kněží nyní konají bohoslužby v souladu s epidemiologickými nařízeními vlády, čili často jen v rodinném kruhu nebo s jedním žalmistou. Buďte však ujištěni, bratři a sestry, že církve se dál modlí, i nadále – byť jen s nepatrným počtem účastníků – slouží posvátné bohoslužby. Při nich se každý kněz modlí a přináší eucharistickou oběť za celou svou farnost a za mnohé další věřící. Spolu s tím prosíme našeho Pána, aby zastavil epidemii.

Bratři a sestry! Neztrácejme víru ani lásku ke Kristu a jeho církvi. Buďme připraveni na znovuotevření našich chrámů v brzké budoucnosti. Těšíme se na návrat k normálnímu církevnímu životu. Chystejme se k obnovení své účasti na bohoslužbách, abychom se vrátili s naší typickou pravoslavnou vřelostí do svých chrámů, jakmile vláda zruší mimořádná opatření.

Modlíme se za zdraví našich bratří a sester, i za zdárné překonání nemoci, pokud někoho z nás postihla. Modlíme se, aby vaše víra neumdlévala a láska k Bohu nevychladla. Modlíme se za naši církev, aby prošla těžkým obdobím posílena. Stále si připomínáme dávné zvolání: Kristus vítězí! A jeho vítězství činí vítězi i nás.

„Díky Bohu, který nám dává vítězství v našem Pánu Ježíši Kristu!“ (1. Korint 15,57)

S láskou v Kristu vaši arcipastýři

+ *Simeon,*
arcibiskup olomoucko-brněnský

+ *Izaiáš,*
biskup šumperský